

STRESZCZENIE

Początek prawodawstwa dotyczącego stosowania środków ochrony roślin w Polsce przypada na lata 20. ubiegłego wieku. Od tego czasu kolejne zmiany w przepisach zmierzały do ujednoczenia zasad dotyczących obrotu i stosowania pestycydów w kraju. W Europie, najistotniejsze zmiany w tym zakresie zostały wprowadzone na terenie Unii Europejskiej w 1991 r. na mocy Dyrektywy 91/414/EWG, która wdrożyła nowe wymagania dotyczące obrotu środków ochrony roślin, charakteryzujących się wysokimi wymaganiami w zakresie wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko naturalne. Spełnienie tych wymagań skutkowało znacznym wzrostem kosztów związanych z rejestracją preparatów, co zapoczątkowało eliminację z rynku wielu środków ochrony roślin produkowanych przez drobne lub średnie przedsiębiorstwa. W efekcie nastąpił spadek asortymentu pestycydów zarejestrowanych do ochrony upraw wielkoobszarowych w rolnictwie i leśnictwie.

Na współczesną ochronę roślin w Polsce w największym stopniu wpływ miało przystąpienie kraju do Unii Europejskiej. Obecnie najważniejszymi aktami prawnymi regulującymi obrót i stosowanie środków ochrony roślin w Polsce jest Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z 2009 r., Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z 2009 r. oraz Ustawa o środkach ochrony roślin z 8 marca 2013 r.

Wdrożenie tych aktów prawnych do praktyki ochrony lasu przed owadami i patogenami grzybowymi skutkowało (1) znacznym zmniejszeniem liczby pestycydów posiadających rejestrację w leśnictwie, (2) zmianami w zakresie procedur obowiązujących przy wykonywaniu agrolotniczych zabiegów z użyciem insektycydów oraz (3) obowiązkiem wdrożenia metod integrowanej ochrony lasu.